ROMANIA
CURTEA DE APEL BRASOV
Secţia de Contencios Administrativ şi Fiscal

DECIZIA NR. ***DOSAR NR.***

Sedinţa publică din 11 iulie 2006
PRESEDINTE –
- judecator
– preşedinte secţie
- judecator

Pentru astăzi fiind amânată pronunţarea asupra recursului declarat de pârâta ***DIRECŢIA GENERALĂ A FINANŢELOR PUBLICE BRAŞOV*** *împotriva sentintei civile nr. din 21 martie 2006 pronunţată de Tribunalul Braşov în dosarul nr.*

La apelul nominal facut în şedinţa publica , la pronunţare , se constată lipsa părţilor.

Procedura îndeplinită

Dezbaterile în cauza de faţă au avut loc în sedinta publica din 04 iulie 2006 cand părtile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate prin încheierea de sedintă din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanţa în vederea deliberării şi pentru a da posibilitatea părţilor să depună la dosar concluzii scrise a amanat pronunţarea pentru data de 11 iulie 2006.

CURTEA:

Asupra recursului de faţă

Constată că prin sentinţa civilă nr. Tribunalul Braşov a admis acţiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. Braşov şi Administraţia Finanţelor Publice Braşov ; a constatat nulitatea deciziei de impunere anulată nr. din 3.09.2005 emisă de Administraţia Finanţelor Publice Braşov şi a anulat decizia nr. din emisă de D.G.F.P. Braşov .

În motivarea acestei soluţii prima instanţă a arătat că art. 1 din Ordinul MFP nr. 1430/27.09.2004 derogă de la prevederile Codul de procedură fiscală numai cu privire la cele emise prin intermediul mijloacelor informatice ; s-a făcut dovada că plicul s-a trimis prin poştă şi formularul deciziei de impunere

este tipărit la CN Imprimeria Națională SA ; lipsa semnăturii persoanelor împuternicite a organului fiscal conduce la nulitatea actului administrativ fiscal cum prevede expres prin art. 43 din Codul de procedură fiscală.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta D.G.F.P. Brașov criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie . În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că s-au interpretat greșit dispozițiile art. 1 din Ordinul MFP 1430/27.09.2004 decizia emisă prin intermediul mijloacelor informatice este valabilă și fără semnătură și ștampilă ; reclamantul nu a adus critici cu privire la fondul deciziei de impunere , la modul de calcul al impozitului pe venit organul fiscal stabilind în mod legal diferența de impozit anual. Se menționează că se respectă și prevederile art. 90 din Legea nr. 571/2003 .

În drept se invocă art. 304 pct.9 Cod procedură civilă.

Analizând actele și lucrările dosarelor raportat la sentința atacată și motivele de recurs invocate se constată că recursul este nefundat.

Decizia de impunere anuală este un act administrativ fiscal .

Art.43 din O.G. 92/2003 reglementează conținutul actului administrativ fiscal . Potrivit alin.1 acesta se emite numai în formă scrisă , iar alin.2 arată elementele pe care trebuie să le cuprindă acest act. La alin.2 lit. g sunt prevăzute ca obligatorii : numele și semnătura persoanelor împuternicite de organul fiscal și la lit. h – ștampila .

În alin.(3) este prevăzută o derogare în sensul că pentru valabilitatea actului administrativ fiscal emis prin intermediul mijloacelor informatice nu se impune semnătura persoanelor împuternicite și ștampila organului emitent „dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie „.

O.M.F. 1430/2004 invocat reia această dispoziție derogatoare indicând și actele administrative fiscale care se pot trimite valabil fără semnătură și ștampilă prin intermediul mijloacelor informatice .

Legile fiscale nu definesc mijloacele informatice .

Se impune să se apeleze la alte acte normative pentru verificarea „ îndeplinirii cerințelor legale aplicabile în materie „.

Actul trebuie să fie emis și transmis prin mijloace informatice (poștă electronică) nu redactat pe calculator și trimis nesemnat prin poștă.

Mijloacele electronice sunt definite de art. 1 pct.2 din Legea nr. 365/2002.

Și în situația emiterii și transmiterii actului prin mijloace informatice s-ar fi impus respectarea dispozițiilor Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică , ca o condiție pentru identificarea emitentului și expeditorului actului .

Corect a apreciat prima instanță că înscrisul trimis reclamantului (un formular completat pe calculator – putea fi și dactilografiat la mașina de scris cu aceleași efecte juridice) prin intermediul serviciului poștal nu întrunește cerințele unui act administrativ fiscal și ca urmare a aplicat dispozițiile art. 46 din Codul de procedură fiscală.

Constatând nulitatea deciziei de impunere prima instanță nu a analizat modul de calcul al impozitului . Reclamantul nici nu a sesizat instanța cu privire la acest aspect.

Pentru aceste considerente , în baza art. 312 alin.1 Cod procedură civilă raportat la art. 304 pct.9 Cod procedură civilă , Curtea urmează să respingă recursul declarat și să mențină sentința atacată ca legală .

Văzând și dispozițiile art. 274 Cod procedură civilă

Pentru aceste motive
În numele legii
DECIDE:

Respinge recursul declarat de pârâta D.G.F.P. Brașov împotriva sentinței civile , pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ și fiscal .

Fără cheltuieli de judecată .

Irevocabilă .

Pronunțată în ședința publică , azi : 11.07.2006.

PRESEDNTE **JUDEÇATOR**

s

JUDECATOR

GREFIER